

Dal a dobozról

OLLÓ

A kis Linácska masamód volt,
Egyszerű masamód leány.
Az arca piros, mint a rózsza,
Örök mosoly ült ajakán.
Reggeltől estig járt az utcán,
Ah nem volt ebben semmi rossz
Az üzlet így kívánta tőle.
Karján egy nagy kalapdoboz.

A masamód mesemód szép volt,
És ifju, bájos meg kacér,
Amíg az utcán járt serényen,
Utána járt sok pasasér.
S nem egy mondotta: Drága lányka,
Ne legyen hozzám oly gonosz,
Nem illik jól az ön kezébe
Egy ilyen nagy kalapdoboz.

S a kis Linácska, mit tagadjam,
Egy szép nap gondolt egy nagyot,
S boltot, dobozt, meg a jó erkölcsöt,
Óh, mindent, mindent otthagzott.
Akadt barátja egy, sőt három,
Sőt tíz is volt: nincs benne rossz.
Az üzlet most is útra vitte,
De nem volt nála már a doboz.

Járt az idő, mint már szokása,
Jó, rossz idő: ez egyre múl.
Az ifju lány: az megöregszik,
A szép leány: az megcsúnyul.
Linácskával is így esett meg,

Hogy szólt egy férfi, egy gonosz:
Linácska, úgy látom, hogy nálad
A kisdoboz már nagydoboz.
Hogy veled maradt örökre
A nagydoboz.

(Kis élelclap Tulipán-kiadása, 1908. 20/a sz. 1908. október 4–11. 22–23.)

A szomorú pillangó

Sápadt arcát kifesti pirra,
Bágyadt szeménél két vonás,
Aszott mellére rá van írva
Halálos végű sorvadás.

Selymes ruhája rezgve zörren,
Sötét haján tollas kalap,
Mentében férfiak közt többen
Kacsintnak rá, ha elhalad.

Fonnyadt kezét keztyübe rejti,
Fülében gyémántkő ragyog,
Mint lepke éjjel körül-lejti
A lámpasort és andalog.

Sohase vig; arcán a bánat,
Az életundor ott tanyáz.
Férfi nem látta még vidámnak,
Pedig van ismerőse száz.

Egyik csak int, a másik csalja,
Durván beszél a harmadik,
Az utcák véne, fiatalja
Mínd jól tudja, hogy hol lakik.